

Úr tinginum

Tryggingaruppskotið í almanna- og heilsunevndina

Almanna- og heilsunevndin hjá Løgtinginum skal nú viðgera uppskotið hjá Fólkaflakkinum um vanlukkutrygging fyrri persónar, sur higartil ikki hava havt skyldu til at verða tryggaðir. At øll fólk til allar tíðir skulu vera tryggjað. Sum nú er, fevnir vanlukkutryggingin einans um skaðar, ið henda fólk í arbeiði á veg til arbeiðis ella til hús. Ti tryggingini skulu arbeiðsgevararnir syrgja fyrri. Fólk hava sjálv skyldu til at tryggja seg imóti skaðum, sum henda í frittíðini.

Tað er eitt lógaruppskot, sum Fólkaflakkin hevur lagt fram. Samstundis verður mælt Landsstýrinum til at endurskoða »Anordning for Færerne om forsikring mod følger af ulykkestilfælde«.

Tá málið fekk fyrstu viðgerð týsdagin, helt Agnar Nielsen tað vera nokko mótstriðandi, bæði at leggja uppskot fram um lóg og at endurskoða galdandi fyriskipan. Honum

Jámdí heldur ikki, sum tað stendur í uppskotinum, at veitingarnar skulu verða í mun til inntøku. Um sama vanlukka hendir tveimum fólki, ið ikki eru líka fyrri, hvi skal ikki tað sama veitast fyrri tey?

Jákup Lindenskov vísti á, at hetta ikki var nakað nýtt uppskot. Longu í 1970 legði Landsstýrið fram uppskot um at broyta fyriskipanina um vanlukkutrygging. Tá varð sagt, at øll búsitandi í Føroyum skuldu hava skyldu til at tryggja seg, uttan mun til um tey vóru í arbeiði ella ikki. Arbeitt varð viðari við málinum, men endaliga álitíð, sum varð lagt fram, varð ikki samtykt.

Jákup Lindenskov helt, at prinsippið um vanlukkutrygging her er avlaðað í mun til onnur Norðurlond.

Aðrir tingmenn tósaðu eisini um tryggingarprinsippið, um tað var rætt at veitingarnar skuldu verða í mun til inntøku, og um tað skuldi vera skylda at tryggja seg.

Freistin 21. mars

Á tingfundinum hós-dagin boðaði lögtingsformaðurin frá, at seinasta freist at leggja fram uppskot í hesi tingsetuni er 21. mars. Tó kunnu tey leggja fram seinni, um tey eru frábøðað. Tað er galdandi bæði fyrri tinglimir, flokkar og Landsstýri.

Landsstýrið fer í næstum at leggja fram uppskot um toll, skatt og stuðul til fiskivinnuna. Nordafar kemur eisini skjótt á skrána.

Á fundinum segði lögtingsformaðurin, at ætlanin er at henda tingsetan skal halda fram henda mánaðin og eina viku í apríl. Í páskavíkuni verður tó eingin tingfundur.

21. mars er eisini freistin hjá kommunum at koma við umsóknum um figgarligan stuðul. Seinastu dagarnar er annars hójur av umsóknum komin inn frá kommunum kring landið.

randi

Ferðsluvánlukkurnar:

Nógv kann gerast

Ókeypis koyrilæru, meira politi, eina nýggja rúsdrekka-skipan, betri ferðslulæru í skúlunum, vóru nøkur av uppskotunum, sum komu fram í Løgtinginum, tá tingið mikudagin viðgjørði málini um tiltøk at fyrribyrgja ferðsluvánlukkum

At okkurt má gerast fyrri at minka um talið á ferðsluvánlukkum í Føroyum, er semja um í Løgtinginum. Men hvi tað henda so nógvar vanlukkur í Føroyum, og hvat gerast skal, eru meiningarnar ymiskar um.

Á lögtingsfundinum mikudagin var fyrsta viðgerð av tveimum ferðslumálum: Uppskotið hjá Landsstýrinum um at áseta serligar ferðslureglur fyrri bilførarar, ið hava havt færarabrev styttri eru tvey ár, og uppskotið hjá fimm tinglimum um at seta nevnd við serkønum fyrri at minka um ferðsluvánlukkurnar. Tey fimm, ið hava lagt hetta uppskotið fram, eru Karin Kjølbro, Pauli Ellefsen, Jóannes Dalsgaard, Jógvan Sundstein og Tordur Niclasen.

Av tí at uppskotini høvdu sama endamálið, vórðu tey viðgjørð undir einum.

Hilmar Kass helt uppskotið hjá Landsstýrinum vera ov illa umhugsað. Greinina um, at lögreglan skal hava heimild til at taka koyrikortið í ávisum forðum, helt hann vera ov ógreiða. Hægri bótur, at minni skal til fyrri at missa koyrikortið og strangari eftirlit mælti Hilmar Kass til. At seta fólk inn helt hann ikki hjálpa nakað, tað er blivið so vanligt at sita.

Uttan dóm

Eilíf Samuelsen helt lítið um uppskotið hjá Landsstýrinum. Sambært uppskotinum skal lögreglan kunna taka koyrikortið, um tey, ið lógin skal fenna nu, bróta ávisar reglur í ferðslulógini. Avgörðirnar kunnu kærast til Landsstýrið. Landsstýrið er eingin dómstólur, segði Eilíf Samuelsen. Hann helt eisini, at avgörðirnar sum lögreglan tekur, altíð verða subjektivar. Eilíf Samuelsen kallaði uppskotið eitt neyðaregg, og helt tað vera látturligt

At tiltøk hendir kann fyrribyrgjast

at koma við uppskoti um, at rúsdrekka ikki má vera í bilinum um kveldið og um náttina.

Jóannes Dalsgaard minti Eilíf Samuelsen á uppskotið hjá undanfarna landsstýri, har eisini varð mælt til, at lögreglan skuldi kunna taka kortið frá ungum uttan dóm, og at avgörðirnar kundu verða kærðar til Landsstýrið. Tað mintist Eilíf Samuelsen einki til.

Tað kom fram á lögtingsfundinum, at fútin ikki hevur somu áskoðan sum hetta og undanfarna landsstýri um ferðslutrygdartiløx.

Fútin og politikarnir

Jákup Lindenskov segði, at frá sínari landsstýristíð hevði hann tær royndir, at tað var ógvuliga torført at samarbeiða við politiovan, sum tók aðra stóðu enn politisku myndugleikarnir. Sum deminevndi hann rúsdrekka-málið, har lógloysi ræður, sum hann tók til. Jákup Lindenskov bar ótta fyrri, at tað sama kundi henda við ferðslulógágvuni.

— Hetta málið snýr seg um at fáa fólk at hugsa øðrvísi, at visa fyrilit.

Adolf Hansen helt, at meira politi hevði hjálpt. Í lotuni sita politistarnir og skriva býttar frágreiðingar um buglur og annað. Tað er teirra skylda at

gera. Um onnur fólk vórðu sett at gera tað, kundi politið havt betri eftirlit, segði Adolf Hansen.

Erlendur Patursson mælti til strangari krøv fyrri at fáa koyrikort. At tað er so lætt at fáa koyrikort helt hann vera eina av høvuðsorsøkunum til tær nógvu ferðsluvánlukkurnar. — Tað er eisini ein uppalingarspurningur. At læra fólk at kenna ábyrgd fyrri livinum, ikki oara sinum egna men eisini medborgaranna.

Hvorki vánaligir vegir ella rúsdrekka hava skyldina men tey, sum koyra. Annars helt hann, at reglurnar áttu at verði galdandi fyrri allar bilførarar.

At avgörðirnar skulu kærast til Landsstýrið dámdi Erlendi lítið. Í Landsstýrinum sita seks fólk. Har kann vina- og kenningapolitikkurin lættliga koma uppi, helt hann.

Jógvan Sundstein helt heldur ikki, at Landsstýrið kundi vera kærustovnur. Tað skal dómstólin vera.

Ikki frámerki á bilinum

Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður, greiddi frá, at bara í pengum kosta fersluóhappini og vanlukkurnar tilsamans 70-80 mió. krónur um árið. So kemur alt hitt aftrat.

— Vit sleppa ongantíð undan ólukkunum, men ein stórir partur av teimum lendar av koyring, sum ikki er neyðug, og tað kann nakað gerast við.

Nevnt hevur verið, at fólk ta fyrstu tíðina skulu hava fyrirbils koyrikort, og at bilar teirra skulu hava frámerki. Tað ætlaði Landsstýrið eisini upp-runaliga.

Men hesi ætlan slepti Landsstýrið av tveimum orsøkum: Lögreglan helt seg ikki til at umsita reglurnar, og tað hevði eisini kravt, at náttarbussar verða settir í rutu í summum portum av landinum, serliga um vikuskiftið til ungafólk, sum fara langvegis í dans. Ein slík skipan má umhugsast betur, segði Vilhelm Johannesen.

Onnur tiltøk

Annars hevur Landsstýrið ymisk tiltøk í umbúnað. Játanin til Bileftirlitið er hækkað á figgarlógini við hálvari millión, og Ráðið fyrri Ferðslutrygd fær tví-faldaða upphædd. Ætlanin er eisini at skipa fyrri skeiðum fyrri koyrilærarar, og ferðslufrálæran í fólka-skúlanum skal verða meira umfatandi.

Fyribils er ásett, at trygdarbelti skulu verða í øllum bilum. Skylda til at brúka teir krevur lógar-broyting. Ætlanin er eisini at skráseta serliga vanda-